



Geschreven voor  december 2014

De pijn van afgescheidenheid

(Deel 2 – Eenheid in Licht en Duisternis)

Zomaar lijkt het je te overvallen, van het ene moment op het andere. Ineens het gevoel dat je niet meer bij die veilige plek in jezelf kunt komen, alleen nog maar die pijn en het verlangen of zelfs compleet gevoelloos en alleen leegte... afgrond; het licht is verdwenen... wás er ooit licht?

Ook op een pad van bewustwording en spirituele groei waarin je lichtfrequentie toeneemt en je hart zich verder opent, kun je momenten of periodes van plotselinge zwaarte ervaren.

Hoe bestaat het dat je juist nu, nadat je zoveel hebt losgelaten en je lichtbewustzijn al zoveel is toegenomen, nog zoveel duisternis en diepe pijn kunt ervaren?

Het is een machtig ascentieproces waar we ons in bevinden. Het vergt van ons hele systeem een grote mate van aanpassing naarmate ons liefdesveld groter wordt, ons hart zich opent en onze lichtfrequentie in trilling verhoogt. Gedachten en overtuigingen van het oude ego kun je niet met één druk op een knop verwijderen om vervolgens tien dimensies in trilling en in bewustzijn verder te zijn (zou wel heerlijk zijn trouwens, zo zonder het lastige gedoe met die emoties enzo...). Naast 'weten/kennis' moeten we de dingen tenslotte ook ervaren en doorvoelen om het met ons volle bewustzijn te kunnen omvatten en bevatten. Je fysieke en mentaal/emotionele lichaam nemen deel aan dit proces en gaandeweg ook je spirituele lichaam. Je kunt al deze lichamen - deze bewustzijnsvelden - niet los van elkaar zien, ook al kun je ze ieder apart heel goed waarnemen c.q. ervaren. Elk inzicht dat je dichterbij een hogere 'waarheid' brengt kan een enorme verandering in je totale zelf teweeg brengen. Er vindt als het ware een verschuiving in je energieveld plaats door een hogere trilling van informatie. Je kunt iets meer liefde (= hogere trillingsfrequentie) in je zelf toelaten, het deurtje van je hart gaat wat verder open. Niet alleen ons fysieke lichaam heeft tijd nodig om de nieuwe informatie te integreren, ook verruiming van onze bewustzijnsvelden gaat stap voor stap.

Onze ziel wil de eenheid weer ervaren in zichzelf. Door de frequentieverhoging (= Licht) wordt alles in ons dat hiermee niet resoneert in beweging gezet naar een vorm die dichterbij onze oorspronkelijkheid van licht en liefde ligt. Het bewustwordingsproces is eigenlijk een geleidelijk helingsproces van onze (deelaspecten en) ziel.

Om de diepste duisternis in de verste hoeken van onze ziel te kunnen bereiken, is de intensiteit van het meest krachtige en heldere licht nodig. Zo kan het gebeuren dat intens geluk, dat je ervaart in een hogere staat van bewustzijn, de lagere trilling van diepgewortelde pijn kan aanraken.

Een dip, depressie, afgrond, duisternis, is wellicht de roep van je ziel om weer heel te worden. Om vergeten delen weer naar het licht (in je bewustzijn) te brengen. Ergens in jou heeft zich een overtuiging geworteld die niet klopt, die niet resoneert met jouw natuurlijke staat van zijn. Het is een onbewust donker stukje dat met jouw licht gevuld en door jou in liefde omarmd en opgenomen wil worden.

Ik wil graag een ervaring met je delen. Een ervaring die nauwelijks in woorden is te vatten, maar ik probeer het toch maar...

Mijn leven lang ben ik bewust of onbewust op zoek geweest naar de diepere betekenis van liefde en verbondenheid. Na zoveel jaren van groei werd er deze keer een nog grotere overgave van mij gevraagd om in vertrouwen mijn hart te openen voor een volgende belangrijke stap.

Ik mocht 'nee' zeggen, maar ik wist dat mijn ziel niets liever wil en gaf gehoor aan de roep. Een bewuste keuze, zoals ik eerder in mijn leven bewust koos voor de (spirituele) weg die mijn ziel wil gaan.

Hoe intens ik de eenheid in mijzelf mocht ervaren daarna, gaat voorbij het onzegbare. Mocht ik er al woorden voor kunnen vinden, ze zouden niet de lading en het gevoel kunnen overbrengen. Ik kan het niet anders noemen dan een alles overstijgende ervaring van godsbewustzijn die me leek op te tillen terwijl ik stevig verankerd en gegrond in mijn lichaam was.

Zóóóóveel liefde... En mijn hart deed pijn. Het was er beide tegelijkertijd. Het diepe verlangen naar eenheid en samensmelting leek mijn hart te breken terwijl ik die eenheid op dat moment ten diepste ervaarde. Niet te bevatten: waarom deze pijn? Intens licht en diepe duisternis. Hoe complex kan een mens zijn?

En ineens weet ik: het is de pijn van de overtuiging dat ik géén deel van die eenheid ben! De draagwijdte van deze op illusie gebaseerde gedachte is enorm! En ik besepte: dít is de wortel van mijn lijden door de eeuwen heen, het zoeken, verlangen, verdedigen, strijden en overleven. De angel die deel van mij is geworden en mijn lichaam in dit leven ziek maakte. Afscheidenheid als oorzaak van menselijk lijden. O wat gun ik ieder mens op deze aarde dit diepe inzicht. Alles leek samen te vallen in een ruimte in mij waar alleen Liefde met een hoofdletter aanwezig is.

Wij zijn allemaal voortgekomen uit die Bron van Licht en Liefde. Vader-Moeder-Levensenergie. Bewustzijn. En uit de grote Eenheid hebben we ons opgesplitst in delen. Nu mogen we ons weer deze eenheid herinneren en ons weer verbinden met onze zielsdelen, weer heel worden...

Hoe je dat doet? Het gebeurt vanzelf als je je openstelt voor de liefde in je zelf. Moeilijk? Nee, dat is een verkeerde gedachte. Weet dat het juist nú in je vermogen ligt. Nog nooit was je kracht en je bewustzijn van liefde zo groot als nu. Oefen heel eenvoudig het gevoel van dankbaarheid en voel de dankbare reactie van je lichaam. Zie de kleine dingen die er werkelijk toe doen en waar je dankbaar voor kunt zijn en voel hoe je hart zich meer en meer opent.

Langzamerhand worden je lichtlijntjes weer verbonden en hersteld en op een dag herinner je je weer en ... IS er alleen maar... jij BENT dan alleen maar... goddelijk bewustzijn in menselijke vorm.

Zóóóóveel liefde, het is écht waar, het ís er, wij zijn - jij bént het!

In eenheid en liefde,

©Tineke Kleine Deters - NatuurlijkBewust
praktijknatuurlijkbewust.nl